

5. Incorporating visual arts into English language teaching. (2020). *ResearchGate*. https://www.researchgate.net/publication/344144548_Incorporating_Visual_Arts_into_English_Language_Teaching
6. Shkola, I. (2025). Masterpieces in motion: Using famous artworks to develop spontaneous speaking skills and cultural context. In I. Malyshivska, O. Bilyk, & N. Pylyachyk (Eds.), *Zrostaemo razom – vykladannia z viroiu ta stiikistiu: Proceedings of the 27th International scientific and practical conference* (pp. 206–208). Ivano-Frankivsk.
7. Speaking accuracy and fluency among EFL learners. (2024). *Heliyon*, 10(5). <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2405844024136511>
8. Verbal-visual skill-building in English presentation. (2025). *Journal of English for Academic Purposes*. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0889490624000541>

Пойда Д. І.

*Київський національний університет технологій та дизайну
(Київ, Україна)*

Вишневська М. О.

*Київський національний університет технологій та дизайну
(Київ, Україна)*

РОЛЬ СЛЕНГУ У ВИВЧЕННІ ТА ПРАКТИЦІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сучасна англійська мова є складною, динамічною системою, яка постійно змінюється під впливом глобалізації, цифрових технологій і культурної взаємодії між носіями різних мов. У ХХІ столітті англійська виконує функцію глобального засобу комунікації, що активно адаптується до нових форм спілкування, зокрема через соціальні мережі, інтернет-платформи та цифрові медіа. Одним із найважливіших проявів цієї динаміки є сленг - неформальна лексика, яка широко використовується у повсякденному мовленні, особливо серед молоді. Як зазначають Дюма і Лайтер, сленг виконує соціальну функцію та пов'язаний із ідентичністю мовців: «сленг — це лексичні одиниці, що перебувають нижче рівня стандартного освіченого мовлення і використовуються для позначення соціальної ідентичності» (Dumas & Lighter, 1978, 5–6). Це свідчить про те, що сленг є не лише мовним явищем, а й соціокультурним феноменом.

Однією з ключових функцій сленгу у вивченні англійської мови є розвиток навичок аудіювання. У реальному мовленні носії мови часто використовують

редуковані форми, фразові дієслова, ідіоми та неформальні вирази, які можуть бути відсутні або обмежено представлені у навчальних матеріалах. Крім того, швидкий темп мовлення, інтонаційні особливості та фонетичні скорочення ускладнюють сприйняття. Тальямонте підкреслює, що мовці регулярно використовують неформальні варіанти в повсякденній комунікації, які можуть бути складними для сприйняття здобувачами освіти (Tagliamonte, 2016, 3). Це означає, що без знання сленгу студенти можуть мати труднощі при сприйнятті автентичного мовлення, зокрема під час перегляду фільмів, прослуховування подкастів або участі в живому спілкуванні.

Окрім аудіювання, сленг суттєво впливає на розвиток навичок говоріння. Використання неформальної лексики дозволяє мовцям звучати природніше та адаптувати мовлення до конкретної соціальної ситуації. Згідно з Ебл, сленг виконує функцію маркера групової ідентичності та солідарності (Eble, 1996, 11). Це означає, що сленг допомагає встановлювати соціальні зв'язки, демонструвати належність до певної групи та робити мовлення більш живим і емоційно виразним. Для студентів це особливо важливо, оскільки володіння сленгом підвищує їхню впевненість у неформальному спілкуванні та сприяє формуванню комунікативної компетенції. Водночас необхідно враховувати ситуацію спілкування, оскільки використання сленгу є доречним лише в неформальному контексті.

Ще одним важливим аспектом є культурна складова сленгу. Мова і культура є взаємопов'язаними явищами, і сленг відображає соціальні процеси, цінності та особливості мислення носіїв мови. Коулмен зазначає, що сленг відображає культурні цінності та соціальні реалії спільнот, які його використовують (Coleman, 2012, 2). Таким чином, вивчення сленгу сприяє не лише мовному, а й культурному розвитку студентів, допомагаючи їм краще розуміти контекст спілкування та особливості міжкультурної взаємодії. Це особливо важливо в

умовах глобалізації, коли ефективна комунікація потребує не лише мовної, але й культурної компетентності.

Водночас сленг має певні обмеження, які необхідно враховувати в навчальному процесі. По-перше, сленг є нестабільним і швидко змінюється, що ускладнює його систематизацію та викладання. Партрідж підкреслює, що сленг є явищем швидкоплинним і постійно змінюється (Partridge, 2002). По-друге, неправильне використання сленгу може призвести до комунікативних непорозумінь або навіть соціально недоречних ситуацій. Крім того, надмірне використання неформальної лексики може негативно впливати на формування академічного стилю мовлення, особливо на початкових етапах навчання. Тому важливо дотримуватися балансу між формальною та неформальною мовою, а також враховувати рівень підготовки студентів.

Отже, сленг є важливим компонентом сучасної англійської мови, який виконує як мовну, так і соціокультурну функції. Його використання у процесі навчання сприяє розвитку навичок аудіювання та говоріння, підвищує рівень мовленнєвої природності та формує культурну обізнаність студентів. Водночас ефективне застосування сленгу потребує методичного підходу, усвідомлення контексту та розуміння його обмежень. Таким чином, сленг слід розглядати як важливе доповнення до стандартної мови, що сприяє формуванню повноцінної комунікативної компетенції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Coleman, J. (2012). *The life of slang*. Oxford University Press.
2. Dumas, B. K., & Lighter, J. (1978). Is slang a word for linguists? *American Speech*, 53(1), 5–17. <https://doi.org/10.2307/455336>
3. Eble, C. (1996). *Slang and sociability: In-group language among college students*. University of North Carolina Press.
4. Partridge, E. (2002). *A dictionary of slang and unconventional English*. Routledge.
5. Tagliamonte, S. A. (2016). *Teen talk: The language of adolescents*. Cambridge University Press.